

רשות הרבים

אליעזר מהעיר ירושלים בן 18 הגיע למכון הקריאה "דרכי הקריאה". לאחר השפלות ותחושות לא נעימות ודימוי עצמי נמוך. ומעשה שהיה כך היה. מאז ומעולם אליעזר סבל מלקות קריאה. במשך שנים הדבר נסחב מסיבות לא ברורות ולא מוגדרות. בגיל 17.5 הוריו הכניסו אותו למכון קריאה מפורסם. אך הבעיה הייתה שפחות מחודש לאחר כניסתו, הוא הודיע באופן נחרץ להוריו שאינו מוכן יותר ללכת למכון הקריאה. הוריו ניסו לדובבו אך הוא חתם פיו על מנעול ובריח ותשובה אין.

לאחר מספר שבועות, בהזדמנות רגועה, סח אליעזר לפי תומו לאמו, כי העובדה שהמכון בנוי בצורה של "עמדות" "עמדות פקידים בבנק" "עמדות רוקחות בבית מרקחת" "עמדות פקידים בביטוח לאומי" הקשו עליו והכבידו עליו ביותר! תחשבי – טוען אליעזר שמצד ימין שלי יושב ילד בן 5 על מנת ללמוד את הקריאה. כיצד אני אמור להרגיש? "הרגשתי כמו טמבל בכיתה א'" טוען אליעזר בתוקף. אמו נאלמה דום, ולאחר שתיקה של דקות ספורות, הצדיקה בעצם את גישתו, וגילתה אמפתיה לתחושותיו.

ואז, החלו הוריו לברר על מכון קריאה בסגנון בוטיק. שיהיה דיסקרטיות מלאה. והעיקר שיהיה לימוד של אחד על אחד ולא קבוצות חלילה. ואז היא הגיעה למכון "דרכי הקריאה". התקשרה וקבעה פגישת אבחון. באבחון התגלה קושי חמור מאוד בתחום המודעות הפונולוגית, וכן קושי בתפיסה המרחבית, ובחציית קו האמצע, מעבר לקשיים נלווים כמו דיסגרפיה ואי הכרת וידיעת כתב ואותיות רש"י. במכון בנו לנער תכנית עבודה ייחודית שכללה דגש רב על תחום המעבד הפונולוגי. עבודה על קריאה פונטית לצד קריאה גלובלית, עבודה על קריאה עם ניקוד, וללא ניקוד, ובעיקר עבודה על כתיבה נכונה ללא שגיאות כתיב וללא כתב חרטומים. לשבחו של אליעזר ייאמר שהוא היה עקבי במשך שמונה חודשים. ואז סיים בהצלחה משגשגת את הטיפול. כאשר הדימוי העצמי שלו טיפס גם הוא לשמיים.